

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Students' Opinions on cheerleading activities and freshmen
Induction at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

ศิริภา จันท์เกื้อ¹

Siripa Chankua

จารุวรรณ สกุลคู²

Jaruwan Skulkhu

จตุพล ยงศรี³

Chatupol Yongsorn

Abstract

The purposes of this research were to study and to compare the students' opinions on cheerleading activities and freshmen induction at Prince of Songkla University, Hat Yai campus classified by gender, academic level and major fields of study. The samples used were 412 undergraduate students enrolling in academic year 2012. The instrument used for collecting data was a Likert-type, five-point rating scale questionnaire of 50 items with the reliability of 0.97. The data were analyzed using means, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and Scheffe' method. The results revealed that overall, the students rated on cheerleading activities and freshmen induction at Prince of Songkla University, Hat Yai campus at a high level. There was no significant differences between opinions of male and female students on cheerleading activities and freshmen induction. However, there were significant differences among students from different academic levels while there was no significant difference among students from different major fields of study in their opinions on cheerleading activities and freshmen induction.

Keywords: cheerleading activities, freshmen induction

¹ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

Master of Education Program in Higher Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Prasammit Campus

²⁻³ สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

Higher Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Prasammit Campus

วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

72 ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2556

Journal of Liberal Arts, Prince of Songkla University Vol.5, No.2 July-December 2013

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น 412 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมากนักศึกษายชายและนักศึกษานหญิงมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ไม่แตกต่างกันนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: กิจกรรมประชุมเชียร์ กิจกรรมรับน้องใหม่

บทนำ

เยาวชนถือเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นอนาคตที่สำคัญของชาติ โดยเฉพาะเยาวชนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ร่างกาย สถิติปัญญา สังคม และจิตใจที่ดีงาม ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ ขึ้นอยู่กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ และความสามารถทางสติปัญญาควบคู่กันไป และเพื่อเป็นการเตรียมบุคคลให้เป็นบัณฑิตที่ดี ที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2558 รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ. 2551-2554 ที่กำหนดให้การอุดมศึกษาไทยจะต้องนำสังคมและชุมชนไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา การผลิตบุคลากรออกไปประกอบอาชีพต่างๆ เพื่อช่วยพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จึงเป็นภารกิจหลักและเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา (ลำเนาวิ ขจรศิลป์, 2539, น. 1)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อสังคม ประเทศชาติ เนื่องจากเป็นแหล่งวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ การกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป คือ การสอนวิชาการ และวิชาชีพ หรืออาจเรียกว่า การผลิตบุคลากร และการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โดยที่การผลิตบัณฑิตนั้นเป็นกระบวนการ ที่มีความสลับซับซ้อน จึงต้องมีความพร้อมทั้งฝ่ายสถาบันและฝ่ายนักศึกษา เพราะในแต่ละปีจะมีนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เป็นจำนวนมาก นักศึกษาเหล่านั้นก็ล้วนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างความพร้อมทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย และสังคม (ลำเนาวิ ขจรศิลป์, 2539, น. 1) ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุวรรณ ดั่งสมวารพงษ์ (2545, น. 1) กล่าวว่า การผลิตบัณฑิตเป็นการกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น การพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สถาบันอุดมศึกษาต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษาเท่านั้น กล่าวคือ การศึกษาในห้องเรียนตามหลักสูตรต่างๆ ที่สถาบันกำหนดหรือการเรียนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคม สถาบันอุดมศึกษาต้องมีหน้าที่สร้างให้นิสิตนักศึกษามีโลกทัศน์ที่กว้างไกล รู้จักการเรียนรู้สิ่งรอบตัว และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และเสริมสร้างความเจริญงอกงามทางปัญญาอยู่เสมอ ซึ่งองค์ประกอบอื่นๆ ที่สำคัญในการเสริมสร้างให้กระบวนการจัดการศึกษาดังกล่าวประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ คือ การผสมผสานองค์ความรู้ ของศาสตร์สาขาต่างๆ ในลักษณะพหุวิทยาการในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างคุณลักษณะต่างๆ อันพึงประสงค์ตามความต้องการของสังคม ในส่วนของกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการรับน้องใหม่ เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ถือปฏิบัติกันมาเป็นเวลาช้านาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้นำระบบรักพี่รักน้อง เชื่อมสายสัมพันธ์กัน ก่อให้เกิดความรักความเข้าใจ รู้จักนับถือผู้อาวุโส มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี และมีน้ำใจอันดีงามต่อกัน ถือเป็นวิธีการในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการอยู่ร่วมรั้วมหาวิทยาลัยเดียวกัน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554ง, ออนไลน์) ดังเช่น ผลงานการวิจัยของ ทศพิศ ตรีดาพันธ์ (2550, น. 1) ที่ได้ศึกษาเรื่องการรับน้องใหม่และการประชุมเชิงปฏิบัติการ: กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สนับสนุนกิจกรรมการรับน้องใหม่และการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเห็นว่าเป็นการสร้างความประทับใจและความภาคภูมิใจระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง นักศึกษาส่วนน้อยที่ไม่สนับสนุนกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจากเล็งเห็นว่าเกิดผลเสียมากกว่าผลดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปิยะพงษ์ นิกุลสงค์ (2547, น. 132) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชิงปฏิบัติการและรับน้องใหม่ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมพบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการและรับน้องใหม่ เนื่องจากทำให้พัฒนาศักยภาพของนักศึกษา อีกทั้งทำให้

นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยและรักสถาบัน เกิดความสามัคคีและความผูกพันในกลุ่มเพื่อน ที่รู้จักกันยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยต่างๆ อาจประสบปัญหาในส่วนของภารกิจที่เพิ่มขึ้นการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ มักจะถูกมองในรูปแบบของการจัดการเชิงบังคับ ไม่สร้างสรรค์ไม่ส่งเสริมลักษณะประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังมีสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เพราะกิจกรรมจัดไม่ตรงตามความต้องการและความสนใจ จึงทำให้การจัดกิจกรรมไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพา ของทุมมินทร์ (2542, น. 89-90) ที่ศึกษาเรื่องเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี พบว่านักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมเปรียบเสมือนกิจกรรมบังคับเลือกที่มีในหลักสูตร จึงทำให้นักศึกษาไม่สนใจกิจกรรมเท่าที่ควร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี ทุกคณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 จาก 3 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ - สังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งได้มาจากการคำนวณโดยสูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1967, p. 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยใช้กลุ่มสาขาวิชาเป็นระดับชั้น (strata) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 412 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 50 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1932, pp. 1-55) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984, p. 169) แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 และในส่วนท้ายของแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (Ferguson, 1981, p. 180)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชากรณีจำแนกตามเพศใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปีและกลุ่มสาขาวิชาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') (Ferguson, 1981, pp. 190-380)
4. รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, $SD = .05$)
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ความคิดเห็น	เพศชาย (n = 159)		เพศหญิง (n = 253)		T	p-value
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
กิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่	4.06	.48	4.01	.52	1.12	.263

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
กิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่	ระหว่างกลุ่ม	3	3.01	1.01	4.04	.007
	ภายในกลุ่ม	408	101.42	.25		
	รวม	411	104.43			

ตาราง 3 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	\bar{x}	ชั้นปีที่ 1 4.09	ชั้นปีที่ 2 3.99	ชั้นปีที่ 3 4.10	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า 3.86
ชั้นปีที่ 1	4.09				.23
ชั้นปีที่ 2	3.99				
ชั้นปีที่ 3	4.10				.24
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.86				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.03	.01	.06	.945
	ภายในกลุ่ม	409	104.40	.26		
	รวม	411	104.43			

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีการกำหนดนโยบายและแบบแผนการดำเนินกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา โดยมีการประชุมกันระหว่างผู้นำศึกษาของแต่ละคณะในการวางแผนการจัดและดำเนินกิจกรรม เพื่อให้แบบแผนการดำเนินกิจกรรมของแต่ละคณะมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานนโยบายของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก อีกทั้งกิจกรรมมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาสามารถนำไปพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ทั้งด้านบุคลิกภาพ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และจิตใจที่ดีงาม นอกจากนี้ กิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีทั้งกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น การแนะนำสถานที่ต่างๆ ในมหาวิทยาลัย การพาน้องใหม่ไปเคารพสักการะพระบรมรูปประจํามหาวิทยาลัย เป็นต้น และกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์หรือกิจกรรมสังคมสงเคราะห์ เช่น การจัดกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา เพื่อปลูกฝังความเอื้ออาทร รู้จักการเสียสละ กิจกรรมวิชาการที่สอนน้อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง และนักศึกษาน้องใหม่ด้วยกัน เป็นต้น

พฤษัย เกาถวิล (2551, น. 6) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษา เป็นจุดเชื่อมระหว่างวิชาการที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสังคมรอบด้าน มีส่วนช่วยในการหล่อหลอมนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งควรมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ นักศึกษามีส่วนร่วมหรือเป็นผู้คิดเองทำเอง อยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีงาม มีรูปแบบและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ วิจิตร ศรีสะอ้าน (2529, น. 7) และพจน์ สะเพียรชัย (2535, น. 15) ที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์เป็นวัฒนธรรมประเพณีของขามหาวิทยาลัยที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์ของรุ่นพี่ไปยังรุ่นน้อง เพื่อให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจในสถาบัน รวมทั้งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งมีผลทำให้เกิดความสามัคคี และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมเดช โอบอ้อม (2542, น. 75-77) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร

อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีแนวคิดสอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมประชุมเชียร์ และรับน้องใหม่ มีผลต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมาก ทำให้นักศึกษารู้จักเพื่อนได้มากขึ้น ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และเกิดการเรียนรู้การเข้าร่วมกิจกรรมจากการปฏิบัติจริง จากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง ทำให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น และรู้จักการเสียสละ นอกจากนี้ กรรณิกา พิริยะจิตรรา (2547, น. 164) กล่าวว่า วิชา กิจกรรมนักศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ และทักษะ รู้จักการทำงานร่วมกันและพัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีต่อ กิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน สังคมไทยให้ความเท่าเทียมกันทั้งทางด้านสิทธิและเสรีภาพ โดยเฉพาะสิทธิและเสรีภาพด้าน การศึกษา รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการกระทำที่ เท่าเทียมกัน จึงทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้และร่วมกันทำกิจกรรมทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและ นอกหลักสูตร ดังนั้น นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ได้เข้ามาศึกษาในสถาบันที่มีสภาพ แวดล้อมที่เหมือนกัน ได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์ที่คล้ายกัน รวมถึงการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่มีการจำกัดเพศ และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ทั้งชายและหญิงที่ต่างมองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ จะทำให้ได้รับการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของตัวนักศึกษาเอง ต่างก็เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงได้พัฒนา ศักยภาพหลายๆ ด้านที่ก่อให้เกิดทักษะความรู้ สามารถพัฒนาบุคลิกภาพ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ อีกทั้งทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนในห้องเรียน และทำให้ได้ เปลี่ยนบรรยากาศรวมทั้งอิริยาบถ ดังที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2554) กล่าวว่า ความต้องการที่จะให้นักศึกษาลำบากการศึกษาไปเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และร่างกาย มีความรู้ดีและเป็นคนดีของสังคม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างคุณลักษณะต่างๆ อันพึงประสงค์ตามความต้องการของสังคม เป็นภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยและถือเป็นนโยบายในการจัดให้นักศึกษาอย่างเป็นระบบและ จริงจัง ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมนักศึกษาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรควบคู่ไปกับกิจกรรม ในหลักสูตร เพื่อจะได้พัฒนานักศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพ และสามารถสร้างสมรรถภาพใน ด้านต่างๆ ให้เกิดกับนักศึกษาที่จะสามารถออกไปดำรงชีวิตในสังคมต่อไป เช่นเดียวกับ จีรวัดณ์ วีรจักร (2546, น. 8) กล่าวว่า การอุดมศึกษาต้องมุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตาม หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไป เพราะกิจกรรม เสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณสมบัติและ

เสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้านต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา เพื่อที่จะทำให้นักศึกษาลำบากเป็นบัณฑิตที่มีทั้งความรู้และความสามารถ มีคุณธรรม เสียสละต่อส่วนรวม และมีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ จึงทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ไม่แตกต่างกัน จากงานวิจัยของ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2543) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต พบว่า นิสิตชายและหญิงต่างมีปฏิสัมพันธ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ สุวีร์ดีน จินพงษ์ (2548) ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมไม่แตกต่างกัน ปิยะพงษ์ นิกุลสงศ์ (2547) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันเห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน ที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาใหม่ เริ่มเรียนรู้การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย จึงมีความกระตือรือร้นสนใจสิ่งแปลกใหม่ อยากรู้อยากเห็น ทำให้มีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองในด้านการเรียนรู้ การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รวมทั้งปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและฝึกทักษะในด้านต่างๆ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้าย เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมมาก่อน ความสนใจและความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมจึงลดลง อีกทั้งมีภาระหน้าที่ด้านการเรียนมากขึ้น เพื่อที่จะได้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรที่กำหนดไว้ จึงต้องให้เวลากับการศึกษาล่าเรียนไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมมากนัก มีการเตรียมความพร้อมในการสมัครงาน เพื่อที่จะออกไปประกอบวิชาชีพในอนาคตมากกว่าที่จะสนใจกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 อาจจะไม่สนใจด้านการศึกษาและด้านกิจกรรมลดลง แต่หากการได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีสังคมและกลุ่มเพื่อนร่วมกิจกรรม ก็จะทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ชอบอยู่กับสังคมเพื่อน

นอกจากนี้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 อยู่ในช่วงชั้นปีที่มิมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำของการดำเนินกิจกรรม จึงจำเป็นต้องมีความสนใจในกิจกรรม ต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าที่มีความเป็นส่วนตัวสูง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น หรือกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ดังที่ วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2543, น. 23) กล่าวว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความตื่นตัวและสนใจต่อทุกๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย และเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ นิสิตชั้นปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจในครูบาอาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 3 มักจะสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนๆ มีความเฉยเมยต่อสังคม มหาวิทยาลัยและต่อการเรียน และนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า จะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย แต่จะสนใจเรื่องเกี่ยวกับงาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้า ในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายพิน สุดคะนึง (2536, น. 82) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ชั้นปีต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ เนาวรัตน์ กังเม้ง (2543, น. 67) ศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกันเห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์ และรับน้องใหม่อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่ม สาขาวิชาที่แตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีลักษณะ คล้ายคลึงกัน ซึ่งต้องดำเนินตามวัตถุประสงค์ นโยบายของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การจัดกิจกรรม ดังกล่าวเป็นไปด้วยดี มีรูปแบบที่สร้างสรรค์ จึงต้องมีการกำกับดูแลการจัดกิจกรรมการประชุม เชียร์และรับน้องใหม่ให้เป็นไปตามครรลองที่เหมาะสม พร้อมยึดถือแนวปฏิบัติตามประกาศ ของมหาวิทยาลัย เรื่อง การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมดังกล่าวอย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ที่จัดขึ้นไม่ได้เน้นเพียงกลุ่มสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง แต่จัดให้นักศึกษาทุกกลุ่มสาขาวิชาได้มีสิทธิ และเสรีภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์และประสบการณ์ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีศักยภาพ ดังที่ บุรณชัย จงกลนิ (2525, น. 78) กล่าวไว้ว่า กิจกรรม นักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาหรือนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการ แสดงออก ซึ่งความสนใจและความสามารถ ทำให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทำนองเดียวกับ วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2538, น. 70) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ควรเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาในทุกๆ ด้าน ด้วยเหตุนี้โครงการและทุกกิจกรรมควรได้มีการส่งเสริมโดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนิสิตนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก และกิจกรรมที่จัดขึ้นควรได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่างนิสิตนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกฤษี เมฆทนต์ (2535, น. 78) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ครรชิต มงคลสินธุ์ (2536, น. 78) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหาร เกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องใหม่โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา นรสิงห์ (2546, น. 126) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้บริหารต่อกิจกรรมรับน้องและประชุมเชียร์ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมรับน้องและประชุมเชียร์ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีความเหมาะสมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เห็นด้วยกับกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมากดังนั้น เพื่อให้กิจกรรมสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้การจัดกิจกรรมอยู่ภายใต้กฎระเบียบ วัตถุประสงค์ มาตรการ และนโยบายของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด ผู้นำนักศึกษาควรผ่านการเรียนรู้และฝึกอบรมเพื่อทบทวนปัญหา และยกเลิกกิจกรรมที่เห็นว่าไม่เหมาะสม เน้นการสร้างเจตคติที่ดี จัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อจะได้ตระหนักว่าการจัดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมจะส่งผลอย่างไร รวมทั้งการวางแผนการจัดกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ

2. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์

และรับน้องใหม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่เป็นที่น่าสนใจ และตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในทุกชั้นปีจึงควรมีการวางแผนกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับ ทุกชั้นปี เช่น กิจกรรมที่สนุกสนาน กิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนใกล้เคียง สร้างความเอื้ออาทร ความมีน้ำใจ และกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาทุกคนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม สามารถพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะทางด้านบุคลิกภาพ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และจิตใจ รวมทั้งควรจัดกิจกรรมที่เน้นความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในรั้วมหาวิทยาลัยและสังคมภายนอก เพื่อเป็นการเตรียมบุคคลให้เป็นบัณฑิตที่ดี ที่มีคุณภาพพร้อมที่จะออกไปดำรงชีวิตในสังคมภายนอกมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์แบบ

3. จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า การจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ควรคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ ไม่ควรแกล้งให้น้องใหม่รับประทานอาหารแปลกๆ ที่เสี่ยงต่อการทำให้ท้องเสีย ควรลดความรุนแรงด้านวาทะกับรุ่นน้อง ควรปรับลดกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ให้น้อยลงและไม่สนับสนุนการลงโทษแบบรุนแรงในการจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ดังนั้น เพื่อให้กิจกรรมที่จัดเป็นกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ และสามารถดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ควรมีมาตรการในการให้ความปลอดภัยกับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เพราะจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการความปลอดภัยเป็นสำคัญ หลีกเลี่ยงกิจกรรมการแกล้งน้องใหม่ทั้งทางด้านรับประทานอาหาร และการใช้ความรุนแรงด้านวาทะ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และมีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรม ให้นักศึกษาสามารถปรับตัว อีกทั้งรู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพซึ่งกันและกัน ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการพัฒนาด้านต่างๆ โดยยึดความสนใจของผู้ร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ อาจจะได้รับความคิดเห็นที่มีความแตกต่าง และกว้างขึ้น เพื่อจะเป็นแนวทางในการพัฒนางานกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ระหว่างวิทยาเขตและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพื่อจะได้นำปัญหาและแนวทางในการแก้ไขมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมดังกล่าวของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษารูปแบบและวิธีการการจัดกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการและรับน้องใหม่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ในแต่ละด้าน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในแต่ละด้านให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (2547). *กิจกรรมนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กัลยา นรสิงห์. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้บริหารต่อกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชิงปฏิบัติการของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ*. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานกิจการนิสิต.
- ครรชิต มงคลสินธุ์. (2536). *การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารเกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. ปรินญาณินพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้.
- จิรวัดณ์ วีรังกร. (2546). *ทิศทางการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต บนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้*. ใน *เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัฬหทัย ศรีดาพันธ์. (2550). *การรับน้องใหม่และประชุมเชิงปฏิบัติการ: กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง*. ปรินญาณินพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เนาวรัตน์ กังเมง. (2543). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต*. ปรินญาณินพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุรุษชัย จงกลนี้. (2525). *การบริหารงานและกิจการนักศึกษาระดับอุดมศึกษา*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิยะพงศ์ นิกุลวงศ์. (2547). *ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชิงปฏิบัติการและรับน้องใหม่ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม*. ปรินญาณินพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พฤกษ์ เกาถวิล. (2551). *บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในการดำเนินงานโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรมนำชีวิตพอเพียงปี 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2535). *นโยบายและแนวทางการรับน้องใหม่และการประชุมเชิงปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ: กองบริหารการศึกษาลำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554). *แผนพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สงขลา: สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2529). *ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2538). *กิจการนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์. ในเอกสารวิชาการ คณะกรรมการกิจการนักศึกษา สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*. หน้า 150-151.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). *กรมพัฒนางานกิจการนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชา อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายพิน สุตคะนิง. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกรี เมฆทันต์. (2535). *การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุรรัตน์ จินพงษ์. (2548). *การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวพร ตั้งสมรพงษ์. (2543). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. รายงานการวิจัยสาขาวิชาการอุดมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวพร ตั้งสมรพงษ์. (2545). *การพัฒนาบัณฑิตในศตวรรษที่ 21. ใน เอกสารการสัมมนาชุดที่ 1 กระบวนทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษابนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้*. ทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมเดช โอบอ้อม. (2542). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลำเนาวิ ขจรศิลป์. (2539). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและบริการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัมพา ของทุมมินทร์. (2542). *เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏอุดรธานี*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Cronbach, Lee J. (1984). *Essential of psychological testing*. (3rd ed.) New York: Harper and Row.
- Ferguson, George. A. (1981). *Statistical analysis in psychological and education*. (5th ed.) New York: McGraw-Hill.